

BJØRN PAULSEN

»Jag är inte typen som ger upp«

TEXT TOMMY FAGERBERG FOTO HASSE FRIDÉN

Efter två och en halv säsong i tyska FC Ingolstadt valde Bjørn Paulsen att följa sitt hjärta. Och visst har han redan hunnit visa varför vi så gärna ville se honom i Hammarbytröja igen.

★ Sommarens värvningsfönster hade knappt öppnats på halvglänt när beskedet kom. Efter veckor av allt intensivare rykten var det nu alltså klart. I Hammarby Fotbolls egen podcast "Just idag" hade programledare Isak Wahlberg plötsligt Bjørn Paulsen på tråden. I podden berättade han att han precis skrivit på för Hammarby de närmaste tre och en halv säsongerna.

Bildkälla: Instagram.

Du kan säkert hans story. Han kom till Bajen som 25-åring och sprang, tacklade, sköt och framför allt nickade sig in i våra Hammarbyhjärtan. Men efter 58 allsvenska matcher och 13 mål var det dags att ta nästa steg i fotbollshierarkin. Det blev tyska Bundesliga 2-laget FC Ingolstadt 04 som drog det längsta sträet. Nu är han tillbaka, nyss fyllda 30 och efter den inledande månaden känns det som en copy/paste av den Bjørn Paulsen som lämnade. Så har bekant långt ifrån varit fallet alla gånger när andra gamla hjältar har kommit tillbaka till Hammarby.

Blev åren i Tyskland som du förväntat dig?

– Nej, verkligen inte. För det första åkte vi ur Bundesliga 2 på ett bortamål i slutsekunderna under min första säsong. Jag hade bara varit där

tre-fyra månader då. Sedan coronan. Jag har hittills klarat mig från att få den. Vi blev testade varje dag i Tyskland. Men som för alla ställde den till med mycket ändå. I mitt fall var det inte värst för mig utan för min familj.

– När du är i ett annat land och det är lock down. Du spenderar väldigt mycket tid med laget. Det var många hotellnätter. Familjen träffar du knappt på grund av det. Min fru drog verkligen ett tungt lass där. Segt för henne att i stort sett bara kunna vara i hemmet oftast ensam med barnen. Vår dotter föddes där när vår son var två år. Alla som varit med om det vet att det är tufft jobb att spendera all sin tid med två småbarn.

Verkligen. Men allt var väl inte bara skit?

– Nej, inte för mig. Jag hade ju fullt upp med att spela fotboll. En av de verkliga höjdpunkterna innan pandemin var när vi slog Hamburg med 3–0 på bortaplan inför 52 000 åskådare. Det var dejligt. Sedan är fotbollskulturen överlag fin i Tyskland. Det är mycket tryck runt omkring. Jag gillar ju sänt.

Hade du någon kontakt med Hammarby under tiden du var där?

– Ja, hela tiden. Vid varje transferfönster pratade jag med min agent och Jesper Jansson. När vi åkte ur ligan så hade det varit lätt att dra. Men jag är inte typen som ger upp. En fotbollskarriär är rätt kort och ibland måste du kliva ur din komfortzon. Jag älskade att spela i Hammarby och kände mig trygg där. Men hade jag inte tagit chansen att spela i Tyskland hade jag nog

Bjørn Paulsen blev stor matchhjälte i hemmamatchen mot IFK Norrköping i slutet av juli med sitt 2–1-mål i den 83:e matchminuten.

»Till och med Malmö FF hörde av sig men jag bara skakade på huvudet.«

ångrat mig livet ut.

– Fast att vara tillbaka här för att avsluta min karriär känns underbart. Jag är lycklig i Hammarby. Jag hade ett antal andra seriösa erbjudanden, från klubbar i Tyskland och Danmark. Till och med Malmö FF hörde av sig som du kanske läst? Jag bara skakade på huvudet när min agent berättade om det. Det vore helt omöjligt att spela i ett annat lag än Hammarby i Sverige. Det finns inte.

Det får man verkligen hoppas. Har du sett några av matcherna när du var där?

– Ja, självklart. Så många jag kunnat se. Jag har haft full koll. När finalen i Svenska cupen spelades hade jag match själv men sprang ner i omklädningsrummet direkt efteråt och hann precis till straffarna. Jag hörde att det inte var en så kul match så det var perfekt att komma direkt till avgörandet (skratt). Jäklar vad skönt det var när Astrit rullade in den avgörande straffen alltså.

Ren eufori. Du har förresten redan hunnit med att göra mål efter din återkomst. Vilka av dina 14 baljor i Baje är dina favoriter?

– När jag lekte Messi mot Elfsborg och skruvade upp den i bortre krysset med vänstern. Då var man inne i ett stim. De flesta målen i min karriär har jag faktiskt gjort med vänstern. Sedan på nick och som trea min bästa fot, högern. Men när det kommer till passningar är högerfoten överlägsen den vänstra. Derbymålet mot Djurgården var såklart också fantastiskt att göra och sedan var det fint att få avgöra Kennedys avskedsmatch också. Det får bli de tre målen.

Vilka hänger du med i laget?

– Vi har ju den danska kolonin du vet. Mycket spel och surr med dem. Lyssnar på lite dansk musik och sådant. Men det är och har alltid varit bra sammanhållning under min tid här. Nu är det mycket resor och det känns som att alla kan umgås med alla.

Ja, på sätt och vis men det är en av er danskar

som inte pratar svenska. Nämligen du. Är det inte dags att släppa sargen snart?

– (skratt) Jo, det kanske är det. Men jag fattar ju allt ni säger. Det är väl bra? Det kommer snart, jag lovar. Jeppe kan du förresten inte jämföra med, han har ju en svensk tjej. Det är fusk.

Paulsen är på gott humör trots att laget precis kryssat mot tabelljumbon Östersund när vi ses på spelarhotellet några timmar efter matchen. Det märks att det är en herre som varit med förr. Han ger samma trygga intryck som han gör på fotbollsplanen. Också nära till ett skämt och ett garv hela tiden. Han spänner bland annat ögonen i undertecknad och skakar på huvudet när denne inte minns att det var han som nätrade den där avgörande baljan i Kennedys avskedsmatch. Han mumlar sedan något på danska om skandal och ber om nästa fråga. Med ett stort plir i ögonen.

Bjørn och familjen bor nu till en början på Stora Essingen men en flytt närmare Söder är på gång. De bodde i Älvsjö under förra vändan och där trivdes de jättebra. Att det blir flytt till Hammarby Sjöstad ligger väl nära till hands nu säger han. Halva laget verkar ju bo där.

Sedan kommer frågan om vad han tror att läsarna vill veta om honom. Har han några hobbyer eller skills som vi inte känner till?

– Alltså, det finns inte tid till så mycket annat. Det är ett tråkigt svar jag vet. Jag går till gymmet någon gång men det är familjen jag spenderar den mesta av min tid med.

Gymmet ja. Strong as fuck, va?

– Nja, jag är ingen kille som utmärker mig med tunga vikter och är inte överdrivet stark i min fysik. Det är min karaktär och inställning som gett mig den snygga utmärkelsen. Den är fin, jag använder den själv som hashtag på min instagram.

Varför trivs du så bra i Stockholm?

– Till att börja med så är det så vackert. Att det är en ö och det finns vatten och skog över-

Bildkälla: Facebook Bajenpartiet.

allt. Vänner till mig brukar knappt kunna sluta prata om det när de varit där. Att sitta på en klippa mitt i stan och titta ut över vattnet samtidigt som du har två minuters promenad till en bra restaurang. Det känns så nära till allting trots att det är en storstad. Klippor har vi förresten inga i Danmark. Bara en sådan sak.

Får du vara ifred på stan då?

– Kul att du frågar. Det hände en rätt rolig grej förra veckan när jag var i Hammarby sjöstad och väntade på Jeppe Andersen. En kvinna tittade länge på mig, till slut frågade hon:

– Är det du?

– Ja, det är jag, svarade jag naturligtvis.

– Sedan berättade hon att jag var hennes sons stora idol och att det var så synd att han inte var med. Jag blev såklart glad och bad henne hälsa till honom.

– Är det verkligen du? Pew? Fortsatte hon.

– Nej jag är inte Pew, jag är jag svarade jag och skrattade. Jag blev alltså igenkänd för någon jag inte är – den kända youtubern Pewdiepi... men annars är det hur lugnt som helst. Det är mest ett hej och en nickning när man möter folk. Man tar kanske någon bild och så. Jag har aldrig upplevt att någon skulle vara jobbig eller störande. Det är bara positivt. ■

Favoritbärs?

– Kilkenny är fin. Annars gillar jag såklart Carlsberg. Dansk som jag är.

Gasolin eller D.A.D.?

– Oj, vilken svår fråga. Man vill ju inte välja bort något av de banden. Jag gillar båda mycket men Kim Larsen var den störste så det får bli Gasolin. Vi brukar spela Kims sånger i bakgrunden när vi spelar kort med danskkolonin på resorna.

Favoritspelare genom tiderna?

– Trots att jag är fostrad till Manchester United-supporter så måste jag säga Liverpools Steven Gerrard. Han var en fantastisk spelare. På alla tänkbara sätt.

Film?

– Alltså, jag gillar ju de där strong as fuck-grabbarna. Som Braveheart och Gladiator och sådana filmer. Det ligger väl i mitt DNA.

TV-kamera i omklädningsrummet. Ja eller nej?

– Nej för fan! (skratt). Vilken grej det där blev. Hade inte en tanke på det. Jag bara frös och ville få på mig torra kläder. Biten frågade om jag skulle flasha nu också när vi var på arenan i Östersund där det hände. (Bjørn fångades naken på TV i pausen mot Östersunds FK 2017).